



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou diakonou ...

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

Resurrectionis fides à vulnerum curatione comprobatur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

PISIDÆ, MVNDI OPIIFICIVM.

Non vt Sophistæ fabulatores ferunt
Vnius ortum, alterius obitum existere:
Nec ceu arbitrantur ex equi cadauere
Vespas oriri, at ex asello cantharos:
Apemque nasci de iuuenco sedulam:
Nam forma non mutata generis permanet:
At semen eius quod prius humi putruit,
Essentiam ad primam reuertitur suam.

De Procrea-
tione.

Quis seminum, cùm liberis datur opera,
Corruptionem in ossium vertit struem?
Putrescat & nisi semen hoc mortaliū,
Exanime corpus vt tumulo vteri abditum,
Conceptione infantulus non fingitur,
His cum organis, nervis, & ornatu cutis.

1320

Resurrectionis
fides à vulne-
rum curatione
comprobatur.

Quis robur ergò conditoris non timet,
Cùm primum id exemplum, hoc & alterū quoque,
Nos doceat à corruptione viuere?
Nobis at insignes imagines licet,
In mortuorum erectione lucida,
Præferre, nostrâque indicare vulnera:
Testesque vibices ibi producere,
Vocaliores vel tuba clarissima:
Nam quando sanies putris interlabitur,
Et fistulam parit igneo de pabulo,
Haud possit vllus inuenire tabidi
Membri redintegrationem viuידam,
Ni fluxerit primum & vietum corruat,
Planèque mortifica peresum tabe sit,

1330

Ac pror-

1310 Οὐ τοῖς σοφισαῖς ὡς δοκεῖ τῶν πλασμάτων,
 Υπερξεν δῆλον πῶς φθορὰν δῆλον λέγειν
 Οὐδ' ὡς λέρουσιν ἐκ μὲν ἵππου σήφειας,
 Σφηκῶν κύνων, εἰς οἶνον δ' χαυτάρων,
 Βοὸς δὲ πῶς μῆλαιον πῶς φιλεργάτην
 Ἡ τῶν ἡνίοχος γὰρ ταυτότης οὐκ ἡλλάγη,
 Ἀλλ' αὐτὸς οὗτος τῶν φθαρέντος ὁ ἀσπόμενος,
 Πρὸς ἑωυτοῦ εἶχεν οὐσίαν ἀναστροφῆς.

Τίς τῶν περὶ ἡμῶν τεκνοποιῶν σπερμάτων
 Τῶν σπῆιν ἐς σύμπεξιν ἐστὶν πλέκει;
 1320 Εἰ μὴ σαπὴ γὰρ καὶ περὶ ἡμῶν ὁ ἀσπόμενος,
 Ὡς σῶμα νεκρὸν εἴσραφει τῇ κοιλίᾳ,
 Οὐ σωματίζεται τῇ κύνει τὸ βρέφος,
 Εἰς δέρμα καὶ νάρωσιν ὀργανοῦ μόνον.

Τίς οὖν τὸ τοῦ κλισίουτος οὐ φείτῃς κρείττος,
 Εἰ καὶ τὸ πρῶτον καὶ πάλιν τὸ δεύτερον
 Δείκνυσιν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ζώοντες,
 Ἀλλ' ἐστὶν ἡμᾶς ὁσυνόπτοις εἰκόνας,
 Τῇ φαραγγίᾳ τῶν νεκρῶν ἀνάστασις,
 Καὶ μέλει δεῖξαι τῶν περὶ ἡμῶν θαυμάτων
 1330 Στήσαι τε τοὺς μάλωπας ἀντὶ μῆντων.

Ἡχητικῆς σάλπιγγος ὁσυνωτέρους
 Οτὼν γὰρ ἰχθὺς σπληνὸς περὶ πύκνωση,
 Σύνειδα πικτῶν ἐκ νομῆς α' πυρρῶτος,
 Οὐκ αἶ τις ὕβρις ἐσσηπτότος μῆνους
 Τῶν ὡσπερ εἰπεῖν ἐκ μέρους ἀνάστασιν,
 Εἰ μὴ ρυῖ τὰ πρῶτα ἐκ λύσιν πάσῃ,
 Ἡ πόρτελῃ σῶντηξιν ἐκ φθορᾶς λαβὼν,

α ποιοβόφω
 καὶ πυρρῶτος.

β σύμπεξιν
 εἰς φθοράν

N

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Τῆς ἐνδον αὐτῆς ἄρχῃς ἡφανισμένης·
 Οὕτω γὰρ αὖτις γίνεται σεσωσμένος,
 Πυρὶ σωμαθεὶς ἢ διασθεθεὶς ξίφει,
 Ἡ καὶ μὴ κεράτω τε, καὶ πινὶ δρόσῳ,
 Πρὸς πλὴν ἰαβόλουσθι ἀρρήτως κρίσιν,
 Στύφουσθι ἢ ψύχουσθι ἢ καθαροῖσιν,
 Εὐρῶν ἐκείνου τῶ μὴτις ἀνάστασιν;
 Πῶς οὖν μὴ κεράτῳ τε ἔκ πυρὸς καὶ ξίφος,
 Καὶ μὴν ὅπως καὶ ρίζῃ, ἔκ χειρὸς καὶ δρόσῳ,
 Εἴργῃ τὸ ῥόϋμα, ἔκ δὲ δέρμα συλλέγῃ,
 Ἡ πλὴν παλαιὰν σάρκα παροσκαλούμενα,
 Ἡ σῶμα παροσπλάσσεται τῷ παλαιῷ νέον;
 Οὐδὲ πλάσας δὲ σῶμα μὴ σωμαρμόσθι
 Ρυέν δὲ σῶμα, καὶν σαπῇ κεχωσμένον,
 Ἡ πλὴν παλαιὰν δερματώσας οὐσίαν,
 Ἡ τὰ φθαρέντι καὶ σαπέντι ἄρχῃ,
 Χιτῶνα λεπτὸν ἢ ἐμβόλων ἀφθαρείας;
 Γοῖας δὲ καὶ τύχῳ δὲ δελπισίας,
 Εἰ ποῖς ἰατρὸς τῶ γεώδους ἄρχῃ.
 Ἀγὰρ ἐῷμεν καὶ φέρῃ τὰ σώματα,
 Ως αὖν δοκῶσι, καὶν δοκῶσι χροῖνως,
 Μηδὲν δὲ δῶμεν τὰ Γόημεν τῇ ὅλῳ,
 Ψυχῶν ἰατρῶν, πρὸς φιλικὴν δεσποῖν τέλος
 Τῷ σῶμα νεκρώσθῃ τῇ ἀμύρῃας,
 Υπνωτικὸν δὲ φάρμακον δεδωκότι,
 Ὅπως δὲ ῥόϋτον τῇ φθορᾷ ἀποξέσας
 Ἀρρώστῳ ἰμῶν ἐξεγείρῃ πλὴν φύσιν;
 Ἡ πῶς ὁ τοῦ Μανεντος ἐμμανὲς λόγος

1340

1350

1360

Λυτῆ

α. παροσβασ-
2. 007

Ac prorsus intus putrefacta eius caro:

Sic sanitati restituitur pristinae,

1340 Igne solidatus vel recisus cuspide,

Mulsive succo, vel liquore rosido:

Pro vi medendi abscondita istis insita,

Quæ purget, astringat, vel etiam frigeret:

Nanciscitur membri reuiuiscientiam.

At quo modo ignis, mucro, vel mulsum & liquor,

Radicula aut puluis, vel humor rosidus,

Fluxum coercent, vel cutem conglutinât,

Ascita veteri cùm caro est carni recens,

Aut corpus effœtum virens fit ac nouum?

1350 Et fictor ille corporis, quare minus

Connectet ipsum putre & aggestum solo,

Seu pristinam pelle induat substantiam,

Seu marcido vel flaccido corpusculo

Aeternitatis donet exilem togam?

Quâ prœditi igitur nos sumus fiducia,

Si terreo hoc medentibus corpusculo,

Artus agendos & ferendos tradimus

Quocunque libitum est, si vel in peius velint:

At nil Galeno demus illi maximo,

1360 Qui curat animos, atque amore in nos suo

Peccato amicum corpus emori finit,

Et pharmacum nobis soporiferum exhibet:

Mortalitatis fluxum vt abradens genus,

Quæ non fluat pereâtve naturam excitet?

Iam quî Manetis sermo furibundi viri

N ij

Deo maior
quàm Medicis
fiducia ha-
benda.

Manet Ma-
nicheorū ha-
resarchā exa-
gitat, cuiusque
nomini à ma-
nia deducto
alludit, ut
Nicephorus
lib. 6. c. 31.

Exercet in nos rabiem, & infit talibus,
Si corpus istud denuo excitabitur,
Idemque rursus fata mortis sentiet,
Cum felle, phlegma, prælij modumque, habens: 1370
Quamquam intuetur propriorum vulnerum
Hanc fistulam putrem, liquores corporis
Tanquam ad aciem instructam cientem maximè,
Cholera nigra, flavæque dimicantibus,
Fusæque pituita cruore cum rubro.
Labantibus cunctisque congestis simul,
Pugnam videt, non exitum certaminis:
Vibicibus nec statuit ipsis fidere,
Ut putrefactis tabe cunctis artubus
Recens cutis renascitur, non putrida: 1380
Et copulantur scissa quæ prius, inuicem,
Ex prælio quo congregi secum hæc autumat.
Aut quæ probaretur, ratio quod dicitur,
Est omnium consensus & confluxio,
Si pugna discors fuerit hæc concordia?
Quæ fluxa res concreta mox euaderet,
Præsens nisi pugnae urgeat necessitas,
Bilis calore phlegma cum fouet suo:
Aut ni iste feruor temperetur frigore,
Vel siccitas humoribus bellum inferat:
Non ergo verè prælium est hoc prælium, 1390
Sed congregandi potius illud vim obtinet,
Quàm disgregandi ritè quæ connexa sunt:
Concretionem arcens, quoad ligamina

Discordia cou-
cors.